

Med oppositionens beslutningsforslag har vi to valgmuligheder: Enten fortsætter vi som hidtil med at lede efter svar og placere skyld, eller også vælger vi en ny vej, hvor vi evaluerer og bliver klogere af de erfaringer, vi har gjort os.

Den første mulighed ligger i forslaget om at nedsætte en undersøgelseskommission, som skal foretage retlige vurderinger til belysning af, om der foreligger grundlag for, at det offentlige søger nogen draget til ansvar.

For Ny Alliance er det afgørende spørgsmål i denne sag, om en kommission vil kunne tilføre nye og brugbare informationer, som vil forbedre det fremtidige beslutningsgrundlag i sager vedrørende Danmarks engagement i internationale sammenhænge. Vil en kommission føre til noget konstruktivt og fremadrettet, som f.eks. vil kunne forbedre vores nuværende indsats i Afghanistan? Svaret er nej.

I Ny Alliance mener vi, at den 5 år lange diskussion om selve krigsdeltagelsen er et afsluttet kapitel. Det er nu tid til, at vi reflekterer over de erfaringer, vi har gjort os, og tager ved lære af dem.

Ny Alliance ønsker en fremadrettet evaluering af det danske engagement i Irak. Vi ved, at der er plads til forbedringer, f.eks. i forhold til det civile og militære samarbejde i forbindelse med krævende fredsbevarende operationer i internationalt regi. Der kan vores erfaringer fra Irak komme os til gode.

Ved at få klarlagt den danske indsats i Irak, hvad angår både de gode og de mindre gode erfaringer, kan vi efter Ny Alliances overbevisning være med til at sikre, at lignende missioner i fremtiden får det bedst mulige grundlag for succes. Vi har et stort og yderst vigtigt ansvar for vores militære mandskab i udlandet; her tænker jeg i særlig grad på de danske jenser i Afghanistan, som i øjeblikket kæmper en kamp – demokratiets kamp – mod et af nutidens mest totalitære styre. Dette ansvar er af vital betydning for vores beslutning med hensyn til vores rammer og indgangsvinkler, der skal danne grundlag for en evaluering af Danmarks engagement i Irak. I al sin enkelthed handler spørgsmålet om, om vi ønsker at se fremad eller tilbage.

I Ny Alliance er vi overbevist om, at en konstruktiv fremadrettet evaluering foretaget af uafhængige eksperter ikke blot vil kunne hæve det faglige niveau for fremtidige beslutningsgrundlag, især vedrørende Danmarks internationale engagement, men også vil kunne bistå os posi-

tivt i forhold til den nuværende indsats i Afghanistan.

På den baggrund kan Ny Alliance ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:34

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Så går vi videre, og det er hr. Sjúrdur Skaale.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Sjúrdur Skaale (TF):

Jeg kan huske, da Tony Blair op til invasionen af Irak blev bedt om en kommentar til, at over 500.000 mennesker protesterede i Londons gader. Hans svar var tankevækkende: Disse mennesker bør tænke på, at selv om de er så mange, selv om de er over 500.000, så er de færre end dem, som allerede er slået ihjel af Saddam Hussein, og de er færre end dem, der vil blive slået ihjel, når han får masseødelæggelsesvåben.

Pludselig blev tv-billederne af de store demonstrationer til en påmindelse om, hvad den frie verden var oppe imod. Forestil dig alle disse mennesker som lig, så fatter du den irakiske leders ondskab. For Saddam var en af de psykopater, som der op igennem historien har været så mange af blandt statsledere. Var han ved at udvikle masseødelæggelsesvåben, ja, så var invasionen lige så berettiget og påkrævet som invasionen i Kosovo, selv om FN i ingen af de to tilfælde havde givet noget klart mandat. Men den amerikanske og den engelske regerings påstande om masseødelæggelsesvåben og forbindelser til Al-Qaeda og forbindelser mellem Al-Qaeda og Saddams styre var forkerte. Og grundlæggende var disse forkerte påstande også årsagen til, at Danmark gik med i den fejlslagne krig.

Jeg tror på, at den danske regering besluttede at gå med i krigen, fordi man mente, at krigen var en nødvendighed, at krigen ville redde menneskeliv og give mennesker frihed. Alligevel må vi nu – set i bakspejlet – sige, at det var en forkert beslutning. Og når man med gode intentioner træffer en forkert beslutning, er der noget, der er gået galt. Jeg mener, at begge parter før invasionen havde deres argumenter, og på sin vis havde begge parter ret. Nu har så de, der var imod krigen, fået ret. Dermed kommer regeringen under mistanke for ikke bare at have gjort noget forkert – det har den jo – men den kommer også under mistanke for at have handlet forkert, dengang beslutningen blev truffet, og det er der jo en meget stor forskel på.